

й: „Довѣлна онѣ цѣстиемъ себимъ.“ И той далъ такъвъ отговоръ, защото сѣ е основавалъ негли, като Идолослѣжителъ и звѣздо-броецъ на смѣшныты тогавашни разгѣдваніѣ за рождественната планета на дъщерѣ си: вѣдѣщето и обаче цѣстіе е было, какъ то ще чѣете, слѣдствіе на големото ученіе, на добродѣтель-та и на изрядныты нейны преимущества (дары), и вѣстина она сѣ възскачи на блѣсково цѣстіе, като сѣ появило слѣдѣщето спогодно обстоятелство (слѣчка). Адинаида (така сѣ именувала тѣ дѣвица) не сѣ благодарила въ бащиното си завѣщаніе, наченѣла да сѣ сѣди съ брата си, за да сѣжса завѣщаніето и да земе отъ бащиніѣ си имотъ онъзи частъ, що ѣ сѣ падала. Тръгнала отъ Адины, и отишла въ Константинополь да испроси правослдіе отъ царь-тъ, който тогава е былъ малкій Теодосій. Когато сѣ представила предъ царьтъ, цомъ ѣ видѣла царската сестра, славната Пвхеріѣ, че е прекрасна въ лицето, скромна въ погѣда, разумна въ дѣмыты, на истина філософска дъщерѣ, на и сама філософъ възлюбила ѣ, приѣла ѣ милостиво и ѣ наградила: на кратко да кажъ, като ѣ покрьстила първо, защото е была идолопоклонница, и като ѣ преименовала, отъ Адинаида Евдокиѣ оженила ѣ за брата си царѣ Теодосіѣ, и ѣ направила царницѣ. И ето безосновното споредъ теоріѣта бащина ѣ слово, което казалъ: че „Довѣлна онѣ цѣстіемъ себимъ“, и сѣ испълнило по Божіе смѣтреніе заради добродѣтелитѣ на дъщерѣта. Блаженна и превлаженна си ты, която изнапредъ си была дѣвица Адинаида, а сега Евдокиѣ. Ты най-напредъ отъ ѣзычница, станала си Христіанка, отъ проста Адинска жена, поставила си сѣ царица Константинопольска! Ты си была лишена отъ родителското наслѣдіе: а Богъ ти е далъ цѣло царство! Ты си дошла съ прошеніе за прикіѣта си, а си полѣчила скиптръ и царскѣ коронѣ. О радвайсѣ за твърдѣ големото си цѣстіе, съ което си сѣ удостоила.

Слѣдшѣтеліе мой! Не играе ли ви сърдцето отъ радость, като слѣдшѣ добро цѣстіе на тѣжъ дѣвица? нъ приготвѣте очиты си за слѣзы, да плачатъ за голѣмата и зла слѣчка. О зависте! О зависте! колко си ты горчива, и колкѣ вѣды причинявашъ на чловѣцыты! Нѣкой си завидѣлъ на Евдокииното благополѣчіе, и ѣ наклеветилъ не праведно на царѣ, мъжа ѣ, като да има кѣмъ него малкѣ вѣрность, и почитаніе: а да има тайнѣ любовь съ нѣкой си Павлина, чловѣкъ доста честенъ и ученъ, съ когото Евдокиѣ наистина имала честы раз-